

LBRIS

We know
books

Ion
PRIBEAGU

Poezii

Ediție îngrijită de Em. GALAICU-PĂUN

POLISALM

Cuprins

<i>PICANTE</i> (1912)	5
Din flori să-ți împletesc cunună	5
O noapte la Huși.....	7
Sonet lăptos	9
În seara-aceea... ..	10
Sonet medieval.....	11
Marița	12
Sonet biblic	14
Contesei din balconul de sidef	15
În panoramă.....	17
La fereastra cu trei steme	18
Ce-am avut și ce-am pierdut	20
Și zis-a Domnul... ..	21
Sonet tuciuriu	22
În Cișmigiu, pe lacul galben	23
Sonet bohem	25
Jurnal de bord	26
Te-nvârtești și tu, Frusino!... ..	27
Răvaș către gagica	29
Deți iese-un popă înainte.....	31
Ce prost eram pe-atunci... ..	33
Cea din urmă noapte a lui Mihai.....	34
Noapte de mai.....	35
Prin balsamul ceței dese.....	36
Idilă mondenă.....	38

Strofe păgâne.....	39
Delir de balalaică.....	40
Ce-o fi aia?.....	41
Legendă chineză.....	43
Și nu știu cum.....	44
Impresii din Comana.....	46
VÂRFURI DE SPADĂ (1915).....	47
Olimpu-n răsvrătire.....	47
Romaña argintului.....	50
Romaña pentru acum.....	52
Academia-terasă.....	54
Romaña pentru mai târziu.....	58
Candele stinse.....	60
Romaña pentru astăzi.....	62
Romaña lui Ion.....	64
Tragedie.....	65
În țara mea.....	66
Când va vorbi femeia.....	67
Reportaj.....	68
Scrisoare regelui.....	69
Reveillon.....	71
Liturghii barbare.....	72
Romaña întârziatului.....	73
File de jurnal.....	74
Poemă decadentă.....	75
Sărbătoare.....	77
Romaña celei care rămâne.....	79
La moși.....	81
La noi.....	83
Scrisoare netrimisă.....	84

BUCUREȘTII NOAPTEA (1922)	87
Bucureștii noaptea	87
Calea Victoriei	89
Alhambra	90
Majestic-femina	91
Magic-park	92
Parcul Otetelișanu Kermesă	93
Moulin-Rouge	94
Salata	95
Herăstrău	96
Piața Mare	97
Sonet biblic	98
Sonet teatral	99
Sonet păgân	100
Sonet higienic	101
Sonet barbar	102
Sonet cazon	103
Sonet bisericos	104
Sonet nocturn	105
Sonet cedular	106
Sonet canin	107
Sonet bizantin	108
Sonet cântărit	109
Sonet veneric	110
În noaptea plină de mistere	111
Portret	112
Vilegiatura	113
Scrisoare	114
Poveste sportivă	115
Vorba aia	117
Curentul	119
Ce-a intrat și ce-a ieșit	121

Pentru țară.....	123
Madame Cuțit.....	125
Încă o dată.....	127
<i>STROFE ȘTRENGARE (1930)</i>	129
Pe Lipscani, când înserează.....	129
Casă cinstită.....	132
Priveliști pietrene.....	134
Popas pe malul Bistriței.....	136
Cât de celebră a fost mama!.....	138
Proverb bătrân.....	141
Paradis-Palace.....	142
Nuntă.....	144
Pedeapsă.....	145
Romanța necunoscutei.....	146
Proverb turc.....	148
Acelei care a plecat.....	149
Școală nouă: pictopoezie.....	150
Interior.....	151
Odă, unui purcel, la tavă.....	152
Tromboane de catifea.....	155
Abracadabra.....	156
Cenaclu.....	158
De ziua mea.....	160
Pe catafalc.....	161
Regrete eterne.....	162
Aer de munte.....	163
Portret.....	165
Unirea.....	168
Radio.....	170
Poemă integrală.....	173
Anului care se duce.....	175

Varieteu.....	177
Cabaret.....	178
Casa lui Ghidale	179
Contract legal.....	182
Eu n-am aprins nicio făclie.....	185

Din flori să-ți împletesc cunună

Pentru Coca

Din flori să-ți împletesc cunună;

Din flori,

Din flori,

Să mă inspire,

Să-ți cânt în nopțile cu lună

Sub streășină de trandafiri.

Să-ți cânt,

Din flori,

Poema vieții

Și ochii tăi senini

Și mari;

Să-ți cânt romanța tinereții

Pe straturi de mărgăritari.

Pe fruntea ta senină,

Albă,

Înfiripa-voi hyacint,

Și myrt

Și dedițel,

Și nalbă,

Și chiparoase de argint.

Voi presăra din vreme-n vreme,
În ritmul versului sărac,
Imaculate crizanteme
Și sângerânde flori de mac;

Din violete
Și cicoare
Ți-oi făuri un cuib boem,
S-adormi,
În sfânta legănare
A ne-ntrecutului poem.

Iar în amurguri violete,
Din flori
Ți-oi făuri comori;
Din flori
Ți-oi făuri sonete;
Și-un drăgălaș
„Bébé”
Din flori...

Amicului Leontin Pare

Unsprezece.

Prin albastrul

Cu apusuri

De lumină,

Ce-nvestmântă

'N bronz,

Noianul

De stradele

Laterale;

Două statui.

Două umbre,

Două linii

De ruină,

Trec

Pe drumul care duce

La otelul Ghidale

Unsprezece jumătate.

Prin ferestre ogivale,

Vin acorduri de orchestre

Clasice,

De mandolină,

Pe când el,

În așteptarea clipelor ce... o să vină,

O încântă cu castele spaniole

Și curmale.

Miezul nopții.

Din albastru curg motive sepulcrale

Și zăbranicul

În noaptea violetă se întinde,

Când lumina de la cele trei ferestre

Ogivale

Se tot stinge...

Și s-aprinde...

Se tot stinge...

Și s-aprinde...

Lenutei de la ferma Sf. Eremia

Amurgul violet sfâșie pânza
De flăcări, a apusului de soare,
Când eu cerșesc privirea-ți visătoare,
Iubita mea cu chipul alb ca brânza.

În ochii tăi ca cerul de Sevilla
Doinesc povești din patria lui Goethe,
Iar tu, surâzătoare, faci pachete
De roquefort și din brânză de Brăila.

O, de-ai veni cu mine-n Delea-Veche,
Ți-aș spune dorul meu cu de-amănuntul
Și te-aș iubi, încât să-ți meargă untul.

Vom depăna, voioși, povestea veche...
Și-n noaptea, cu creneluri de opal,
Ne vom întinde-apoi la... cașcaval.

Reminiscentă

În seara-aceea,
 În care luna părea o mamă fericită
 Și picurau în zare falduri violetate,
 Din apus,
 Eu îi șopteam, în versuri albe,
 Iubirea mea
 Neprihănită,
 Iar stelele zâmbeau în zarea-albastră,
 Verde,
 Aurită,
 Când „ea” privea în jos
 Naivă,
 Și eu, distrat,
 Priveam în sus.
 Târziu de tot...
 Cu lampa stinsă,
 Într-o odaie tăinuită;
 Trântit pe-un baldachin de stofă
 O-mbrățișeam, nebun,
 Sedus
 De sâni-i tari,
 De gura-i mică,
 De sărutarea-i negrăită.
 Iar prin perdele
 Luna, albă, părea o mamă fericită...
 Când eu priveam în jos –
 Ca omul! –
 Și ea...
 Pardon,
 Privea în sus...

Evocare

Prin purpura ce-n noapte se destramă
La umbra parfumatelor alei,
Romantica Zambila și Grivei
Își spun amorul lor... la cataramă.

Privind cu multă dragoste la ei,
Din-nalta balustradă de aramă,
Frusina simte dorul cum o cheamă
Prin cântul vag al frunzelor de tei.

Din ochii ei, adânci ca nesfârșirea,
Încep înfiorări de foc să pice,
Dar nimeni nu s-arată... nicăirea...

Prin largu-mpurpurat cu zări de sânge
Se bate miezul nopții – când ea zice:
— De ce nu vii, Lixandre?... ș-apoi plânge.

Pentru Francisca

Ca o statuie, stă Marița,
Încremenită, albă-n prag,
Privind,
Cu ochii plini de drag,
Cum face baie
Cuconița.

Stăpână,
Hoață ca o vulpe, –
Știind că-i admirată-atât,
Își joacă apa
Peste gât,
Pe sâni,
Pe șolduri,
Și pe pulpe.

Apoi,
Să-și stâmpere văpaia,
Se svârle goală-ntr-un *point-lace*,
Pe când Marița,
Cu un vas,
Rămâne să golească baia.

Marița umple-o oală
Două,
Opt,
Nouă,
Zece,
În sfârșit!

De-odată însă s-a oprit,
Ca un vițel la poarta nouă.

We know
books

Și-și zice – forfotind agale:

— Cum dracu, bre?

Am căpiat?

În baie, zece am turnat,

Și-acum sunt unsprezece

Oale...

Celei mai dragi dintre amante

Aș vrea să mă îmbete iar aroma
Din gura ta și iar să mă supui,
Să mă-ndrăgești, c-atunci, și iar să-mi spui
Că sunt necredincios ca sfântul Toma.

Să cred că Universul încă nu-i
Învrednicit a-ți găzdui fantoma,
Și-n nopți cu falduri roșii, ca Sodoma,
Să-mi dai ce încă n-ai dat nimănui.

Și-apoi, pierduți în noaptea voalată,
Pe patul cu relicve de oțel,
Să-mi spui că ai rămas imaculată.

Și iar aș vrea, c-atunci, să nu mai preget
Și tot ca sfântul Toma, tot ca el,
Să nu cred până n-am să pun un deget.